

Equipes Notre-Dame

*Rassemblement International – International Gathering – Encuentro
Internacional - Encontro Internacional – Raduno Internazionale*

Fátima 2018

16-21 Juillet – July 16th-21th – 16-21 de Julio – 16-21 Julho – 16-21 Luglio

MISJA MIŁOŚCI

MIŁOŚĆ PODCZAS MISJI

20 lipca 2018

Misja miłości, Miłość podczas misji

W chwili, gdy przyszło nam się żegnać, dotyka nas głębokie wzruszenie. Nie umiemy znaleźć odpowiednich słów, które wyraziłyby w pełni to co jest w naszej duszy i dlatego pozostaje jedynie dziękować Bogu za te sześć lat służby temu wspaniałemu Ruchowi.

Nie chcemy oceniać wszystkich działań podjętych w tym czasie, ale chcemy po prostu mówić wam o duchu, który nas prowadził i oświecał ścieżki, które wybieraliśmy.

Dzielenie się chwilami intymnego spotkania z Panem, jest dla nas źródłem radości. To On często brał nas z dużą czułością za ręce i prowadził, abyśmy umieli pokonywać przeszkody.

Gdy zaczynaliśmy, nie było łatwo usłyszeć w naszym powołaniu głos Pana. Wiedzieliśmy, że przyszłość nie należy do nas, ale wiele ograniczeń sprawiało, że powracało pytanie o nasze TAK.

Drodzy przyjaciele, wydawało nam się, że odmawiamy Ojcu uścisku, aby mógł towarzyszyć nam i pocieszać nas na Drodze, pokazywać, że przyszłość rzeczywiście nie należy do nas.

Nie lubimy nostalgii, wahań, nie lubimy się żalić. Bardzo dobrze pamiętamy, że nasze "tak" było nie tylko trudne do wypowiedzenia, ale także w pewnym sensie rewolucyjne, ponieważ oznaczało przyjęcie programu życia stającego w poprzek naszych planów.

Jednakże świętość zawsze wydawała nam się osobistym i małżeńskim wyzwaniem, które może być atrakcyjne i możliwe. Pomimo naszych błędów nadal idziemy z Chrystusem, trwając w stałym związku miłości z Nim.

Papież Franciszek mówi w swojej ostatniej adhortacji "Gaudete et Exsultate": "Uświęcenie jest drogą wspólnotową, którą należy pokonywać we dwoje. ", potwierdzając także: "Świętość jest odważna, jest to impuls ewangelizacyjny, który pozostawia ślad w tym świecie".

Zachęteni przez Ducha Świętego, w postawie słuchania, czujności i rozeznania, wyruszyliśmy bez lęku z Dumą, Nadzieją i Uwielbieniem w tę Misję Miłości.

Duma za to, czym były i są Ekipy, i za to, że nadal chcą być świadkami sakramentu małżeństwa.

Nadzieja w Ojcu, który zawsze czeka na nas, który widzi nas z daleka, zna nasze cierpienia i radości i proponuje nam inną przyszłość, której czasami nie rozumiemy.

Nadzieja, że wezwanie Pana zawsze może w każdej osobie odnaleźć siły do ufego podjęcia odpowiedzialności za zmianę naszej rzeczywistości, za głęboką zmianę sposobu naszego życia. Jesteśmy znakiem nadziei, szczególnie dla tych, z którymi prowadzimy dialog. Ta nadzieja zapewnia, że różne kultury i cywilizacje stają się jedną rodziną, zjednoczoną przez ducha Ruchu Equipas Notre-Dame.

Uwielbienie Boga za to, że oświecał nas, abyśmy szli właściwą drogą, za to, że pokazywał nam iż służba Jemu jest szansą na miłowanie Go bardziej i bardziej.

Uwielbienie Boga, za to, że w te wszystkie lata wzywał nasze małżeństwo do nawrócenia, za to, że wskazywał drogi świętości.

Oddaliśmy wszystko w ręce Matki Bożej z Aparecidy, a Ona otuliła nas swoim płaszczem w Brasili w 2012 roku. Wszystko jej powierzaliśmy a Ona nigdy nie zawiodła naszej ufności; były trudności i radości; zawsze towarzyszyła nam nasza pokorna modlitwa.

Dzięki bogactwu myśli Ojca Caffarela w prawdziwym ponownym odkryciu naszego powołania i misji, przybyliśmy do Fatimy, "świadomi, że miłość, która odmawia pracy i walki, jest miłością utraconą od początku" (Love and Grace, str. 42) .

Przyprowadził nas tutaj za rękę, gdzie z wielką radością u stóp Matki Bożej Fatimskiej oddamy ten wielki skarb naszym drogim przyjacielom Claricie i Edgardo.

W modlitwie przeżywaliśmy radość z obecności Jego Syna w prostym i pokornym znaku, doświadczając tajemnicy, że Jezus stał się ciałem, mieszkając wśród nas i mówiąc nam:

“Pan zaś odpowiedział mi: «Nie mów: "Jestem młodzieńcem", gdyż pójdziesz, do kogokolwiek cię pošlę, i będziesz mówił, cokolwiek tobie polecę. Nie lękaj się ich, bo jestem z tobą, by cię chronić» - wyrocznia Pana.” (Jeremiasza 1: 7-8)

Kiedy rozeznajemy dziedzictwo, które otrzymaliśmy od Ruchu Equipes Notre-Dame, czujemy się zmuszeni do oddania tych darów, uznając za priorytety wezwanie do zachowania tożsamości, otwartości, komunikacji, komunii i misji.

Tożsamość, jako wyzwanie

To wyzwanie otwiera nas na konfrontację ze społeczeństwem, w którym świadczymy o wierności charyzmatowi naszego ruchu.

Świadectwo wierności duchowości małżeńskiej, karmione przez sakrament małżeństwa, popchnęło nas do pójścia do źródła, w obliczu dzisiejszych problemów do ponownego odczytania źródła naszej tożsamości, abyśmy mogli na nowo odkryć prawdziwą naturę ludzkiej miłości, rzeczywistość, która prowadzi nas ku świętości.

Zmierzać z odwagą, z wysiłkiem, czujnie, rozeznając wartości wielokulturowego współistnienia, próbując ożywiać stosowane metody, dbając o zachowanie podstawowych zasad w harmonii i świeżości z pierwszą Miłością. Dzięki mocy Ducha jesteśmy zachęceni do życia w jedności w Ruchu Equipes Notre-Dame, mówiąc jak Piotr: "Dobrze być tutaj ..."

Otwartość jako wyzwanie

Ekipy Matki Bożej, ruchu kościelnego, wspierane łaską sakramentu małżeństwa, chcą być otwarte na apele, które są do niego kierowane, ponieważ ekipy żyją mocą świadectwa. Nie nauczają, ale świadczą dlatego, że żyją w bliskości z Jezusem, idąc razem z Nim.

Z naszym oczyszczeniem, porzuceniem starego człowieka nie możemy czekać. Musimy pomóc innym dokonać zmian, których wymaga ich obecne życie.

Papież Franciszek ostatnio namawiał nas, abyśmy nie zapomnieli o wszystkich, którzy cierpią, poszukując właściwej drogi. Oni powinni poznać źródło naszej radości.

Będąc ekipami "wychodzącymi", z zapałem i miłością, jesteśmy gotowi odnowić antropologię człowieka, rozpoznać komplementarność płci i rozwijać wzajemną pomoc w drodze do świętości. Poprzez praktykę "sztuki towarzyszenia" pomagamy tym, którzy poszukują jasno określonej drogi.

Mając misję miłości jako nasze powołanie, ubogaceni łaską sakramentu małżeństwa, musimy być zdolni do odpowiedzi na wołanie Papieża o pomoc, towarzyszenie i udział w formowaniu tych par, które cierpią i przechodzą przez trudne doświadczenia.

Komunikacja jako wyzwanie

Konieczne jest zrozumienie i przeanalizowanie potencjału międzynarodowości Ekip, wpływającej na całość funkcjonowania Ruchu, stwarzającej przestrzeni bogatej w różnice kulturowe, co wymaga intensywnego dialogu i aktywnych działań formacyjnych.

Ta różnica kultur wymaga od nas wysiłku zrozumienia i szacunku, aby Ekipy mogły czerpać z integracji, a tym samym budować i wzbogacać swoją drogę jedności.

Zaangażowanie się, poprzez te działania formacyjne i refleksję, w integrację różnic w END, dążenie do jedności w różnorodności, przybliży nas i daje nam doświadczenie owocnego życia we wspólnocie, która daje owoce na zewnątrz.

Integracja różnic kulturowych w Ruchu wymaga gorliwości i absolutnej wierności charyzmatowi. Jest to wielkie wyzwanie, do którego jesteśmy wezwani, aby odpowiedzieć poprzez przyjęcie z życzliwością, poprzez dialog i bliskość.

Komunikacja jako wyzwanie

Komunia jest życiodajna!

List apostolski Novo millennio ineunte Jana Pawła II przypominał nam o obowiązku "uczynienia Kościoła domem i szkołą komunii", aby zapewnić "skuteczność każdego zaangażowania ewangelizacyjnego". Podkreślił również, że "konieczne jest promowanie duchowości komunii"

Doświadczenie bycia Kościołem, który słucha, modli się i żyje w komunii, przekazują nam ekipy Ruchu Equipes Notre-Dame.

Ponieważ jesteśmy rodziną rodzin, siłą Ducha, która sprawia, że żyjemy jako ekipa, przekształca Ruch we wspólną ekipę ekip.

Jeśli rodzina zaczyna się w komunii małżeńskiej i rozszerza się na dzieci, żyje w doskonałej komunii.

Przeżywanie tej rzeczywistości w Equipes Notre Dame jest zarówno wyzwaniem, jak i zadaniem.

Wyzwanie, by w radości świadczyć o sakramencie małżeństwa, który nas jednoczy i w którym pojednanie jest znakiem miłości, ponieważ przebaczenie ma moc uzdrawiania.

Priorytetowym zadaniem jest: prosić aby małżeństwa były zanurzone w miłości małżeńskiej i miłości Chrystusa, aby poprzez rodzinną jedność, przemieniały swoje życie, stając się zdolnymi do przyjęcia nowego stylu życia w tym indywidualistycznym świecie, przyzwyczajonym do życia bez Chrystusa.

To zadanie i te wyzwania mogą być osiągnięte tylko wtedy, gdy podejmując wysiłki robimy to wspierani przez naszych drogich doradców duchowych. "Nie da się oddzielić posłannictwa kapłana od posłannictwa Chrystusa, który je przedłuża i utrwała na przestrzeni wieków" (Henri Caffarel).

Jeśli czasem wydaje nam się, i to prawda, że nasze życie i ruch nie odpowiadają pięknu tego, co głosimy, to dlatego, że musimy pokornie przyznać, że obecność Chrystusa w naszym życiu jest słaba i że Światło, które dociera do nas, nie rozprzestrzenia się.

Jak napisał Ojciec Caffarel w *Złotej Obrączce*, (*Złota Obrączka* 117-118)

"Unikając biernej postawy, ta komunია w miłości jest intensywną, wspólną aktywnością, synergią, uczestnictwem dwojga w tym samym żywym akcie poznawania i kochania Boga, pod wpływem Ducha Świętego, który zamieszkuje małżonków".

Misja jako wyzwanie

„Śmiałość i apostołska odwaga są częścią misji” (Gaudete et Exsultate-131)

Sobór Watykański II zapoczątkował radykalnie przeformułował teologiczne podstawy misji. Dekret "Ad gentes" przedstawia misję jako mandat, który jest nie tylko boski, ale przenosi nas do Boga, który posyła i wnika w serce ludzkości, aby ją ocalić.

Dzisiaj Kościół znajduje się w chwili, która może być owocna i odnawiająca.

Ojciec Caffarel w "Małżeństwie, ten wielki Sakrament" przypomina nam, że małżonkowie zjednoczeni przez sakrament małżeństwa są wybrani i powołani przez Boga, aby byli odbiciem Jego Miłości.

W czasie audiencji Papieża Franciszka, w 2015 r., Ruch Equipos Notre-Dame został wezwany do życiodajnego służenia, do dialogu i budowania miłosiernego Kościoła. To wezwanie odzwierciedla duch i przesłanie wyrażone w adhortacjach apostołskich "Evangelium Gaudium" i "Amoris Laetitia", a także w przesłaniu, które papież Franciszek pozostawił nam na wspomnianej audiencji.

Stają się one naszymi zasadami przewodnimi, o ile zapraszają nas i zachęcają do dialogu i śledzenia różnic, coraz bardziej widocznych w dzisiejszym życiu małżeństw i rodzin.

Wiemy, że wszyscy o tym pamiętają, ale nigdy nie jest zbyt późno przypominać, że Jego Świątobliwość radził nam, abyśmy szli służyć, aby towarzyszyć najsłabszym, przyjmując ich, widząc w nich odzwierciedlenie rzeczywistości. Taka postawa pozwoli nam się rozwijać i podejmować czyny miłosierdzia, rozwijać umiejętność towarzyszenia, do której tak często odwołuje się Papież.

Bardziej przyjazny duch, więcej wspólnej pracy, więcej misji, były priorytetami, które zdefiniowaliśmy jako cele.

Ekipy Matki Bożej "będące w drodze" nie są ekipami bez celu, ale wspólnotami idącymi w kierunku innych, by dotrzeć na peryferie. Ale dotarcie do peryferii nie oznacza kierowania światem bez kierunku i celu. Często lepiej jest zwolnić, odłożyć na bok niepokój, patrzeć na innych i słuchać, wybierając towarzyszenie tym, którzy zeszli z drogi, ponieważ tam właśnie znajdziemy Jezusa.

Wypełnione tym duchem Ruch Equipos Notre-Dame rozszerzył się wszędzie. 1 stycznia 2018, w Ruchu było 13580 ekip, w których było 139820 osób, którym towarzyszyło 10195 doradców duchowych, w 92 krajach, na 5 kontynentach.

W Fatimie żyjemy siłą międzynarodowości, w obecności około 8500 członków Ruchu Equipos Notre Dame, z 80 krajów na 5 kontynentach. Wiemy, że zgromadzenia te są uprzywilejowanymi miejscami, aby umocnić tę międzynarodową więź w komunii i akceptacji różnych kultur, czyniąc nas silniejszymi, odważnie patrzącymi w przyszłość z ufnością i nadzieją.

Każdy mężczyzna i każda kobieta jest misją i to jest sens ich życia na ziemi. Powołani i posyłani odczuwamy w naszych sercach dwie wewnętrzne siły miłości, które rozjaśniają przeszłość i popychają do przodu nasze istnienie.

Przeżywanie z radością własnej odpowiedzialności za świat jest wielkim wyzwaniem.

"Jestem misją na tej Ziemi, dlatego jestem tu na tym świecie" (Papież Franciszek w Ewangelii Gaudium - 273)

Droga Piotra

Międzynarodowa ekipa odpowiedzialnych wybrała drogę Kościoła, jako swój program.

W ten sposób odpowiedzieliśmy natychmiast na zaproszenie papieża Benedykta XVI do wyrażenia naszej wiary z radością i ufnością oraz do uczczenia 50. rocznicy rozpoczęcia Soboru Watykańskiego II.

Znając źródło naszej Drogi, drogą i celem naszej podróży były pytania, które my zadaliśmy i wszyscy ci, którzy weszli do „barki Piotra” na pierwszym kolegium w Bordeaux.

Barka Piotra, na której był obecny Jezus, pomimo tego, że wydawało się, że spał, była uprzywilejowanym miejscem spotkania. Kiedy wiał wiatr i fale były wysokie, był naszym kompasem: "Gdzie jest twoja wiara?" (Łk 8, 22-25)

To doświadczenie wzmocniło nas na Drodze, pokazując nam z ufnością i czułością, że wchodząc do barki Piotra, świadomie akceptujemy bycie komórkami Kościoła, ponieważ: "Tylko jedna rzecz jest konieczna" (Łk 10, 38)

Wiara jest podstawą naszego duchowego życia i to jest to żądanie, które nadaje sens życiu. Wiara nie jest schronieniem dla ludzi bez odwagi.

Przez cały rok pracowaliśmy nad cnotą miłości małżeńskiej, opartej na przebaczeniu i pojednaniu, która pomogła nam zanurzyć się w głębokich wodach, poznając Boga i głosząc Jego miłość.

W wierze, gdzie wymaganie i przeciwstawianie się temu wymaganiu wydają się być coraz większe, to właśnie tutaj żyjemy miłością jako mężczyźni i kobiety, co prowadzi nas coraz bardziej do stania się małżeństwem, Boskim arcydziełem.

Prawdziwa jedność małżeńska jest obietnicą, która w głęboki sposób obejmuje pragnienia seksualne, zobowiązując mężczyznę i kobietę do trwania razem w chorobie, bogactwie i ubóstwie, w oparciu o przymierze z Bogiem, zgodnie z tym co przysięgaliśmy w dniu naszego ślubu.

To zagadnienie było przedmiotem głębokiej analizy Międzynarodowej Ekipy Odpowiedzialnych, które zaowocowało opracowaniem zeszytów "Duchowość i seksualność". Powróciliśmy tym samym do tematu, który za niezwykle ważny uważał Ojciec Caffarel.

Kochać siebie jako mężczyznę i kobietę i trwać w jedności z Bogiem, to coś, co nie może być zapomniane lub odłożone na później w Ruchu, którego charyzmatem jest duchowość małżeńska.

Praktyka wewnętrznej wolności, przygotowująca nasze serca do postrzeganiu naszej seksualności w kontekście małżeńskiej komunii i indywidualnej świętości wydaje się nam fundamentalna. W związku z tym ta kwestia była rozważana we wspólnocie międzynarodowej na kilku kolegiach, aby każdy mógł przyjąć przygotowane opracowanie.

Podczas kolegium w Bostonie postanowiliśmy odwiedzić Jezusa i zostać przez rok w Betanii, w domu Łazarza, Marii i Marty. Jezus, który kochał Łazarza i jego siostry. Odczuwał potrzebę powitania nas w ich domu, podczas swojej misyjnej podróży, swojej prorockiej działalności.

Chcieliśmy wejść do Domu w Betanii i lepiej poznać Jezusa, który stał się podobnym do nas. Jego przykład nauczył nas tego, abyśmy porzucili siebie na rzecz Jego miłości.

Jezus proponuje hierarchię wartości, która nadaje wyraz gestom. Jednak duchowy wybór Boga pociąga za sobą konsekwencje: skierowuje nasze życie ku sprawom podstawowym, przemieniając zmartwienia w miłość, jedyną rzeczą, która ma znaczenie.

Jest to bogactwo wypływające z połączenia tradycji i wiedzy o tym jakie miejsce zajmuje każda osoba w rodzinie. Jak ważna była Jego rada dla życia wspaniałej rodziny Ruchu Equipes Notre-Dame.

Fundamentalne znaczenie ma dokonywanie wyborów i podejmowanie ryzyka! ... "Nie chodzi tylko o dobre działania, ale o poszukiwanie zmiany społecznej" (Gaudete et Exsultate "- 99)

Rozeznając w jaki sposób powinniśmy się stawać coraz bardziej podobni do Jezusa, nasza uwaga w tym roku była głównie skierowana na wzrost w posłuszeństwa, życiu, w którym ponownie Jezusa znalazłby się w centrum Ruchu, zajmując to miejsce poprzez modlitwę. "- 99)

Została stworzona wirtualna, zdalna platforma formacji katechetycznej, wzorując się na Spotkania uczniów w Emaus. Ta katechetyczna platforma jest dostępna w pięciu oficjalnych językach Ruchu.

Tajemnicy sukcesu nie można odnaleźć w tym, co się robi, ale w działaniu Tego, którego spotykamy w naszym domu, który sprawia, że czujemy, że "A potrzeba mało, albo tylko jednego " (Łk 10, 38-41)

Ekipy Matki Bożej, które podróżują łodzią Pana, mieszkające w Jego domu i pozostające w Jego obecności, czują się powołane, aby przemieniać rozum i serce i przyjmować nową postawę poprzez przyłgnięcie do osoby Jezusa Chrystusa.

Przybycie do Rzymu z odnowionym duchem uczyniło nas świadomymi i przygotowanymi do pokornego pójścia do świata, aby głosić Ewangelię: "Nie bierzcie nic na drogę" (Łk 9,1-6)

Kiedy prowadziliśmy Kolegium Rzymskie, które pochylało się nad tym tematem i poprzedzało wielkie Zgromadzenie Regionalne, przygotowywaliśmy się, aby żyć radością spotkania z Ojcem Świętym.

Podczas Międzynarodowego Regionalnego Zgromadzenia w Rzymie w 2015 r. w sposób świadomy przyjęliśmy zobowiązanie, przyjęte bez obaw i determinacji: "Oto ja, Panie, pošlij mnie!" (Iz 6,8)

Equipes Notre-Dame

**Rassemblement International – International Gathering – Encuentro
Internacional - Encontro Internacional – Raduno Internazionale**

Fátima 2018

16-21 Juillet – July 16th-21th – 16-21 de Julio – 16-21 Julho – 16-21 Luglio

W Rzymie małżeństwa i doradcy duchowi, w imieniu całego ruchu, zobowiązali się do życia miłością i promowania na całym świecie postawy miłości.

Prorocza intuicja księdza Caffarella "Powołanie i misja" stała się bardzo jasnym wskazaniem i duchowym przesłaniem dla Ruchu Equipes Notre-Dame.

Przemówienie, które Papież Franciszek skierował do uczestników Zgromadzenia Regionalnego, uświadomiło nam, jak bardzo Kościół liczy i potrzebuje naszego ruchu. Aby każdy z nas w szczególności stawał się zaczynem w dzisiejszym świecie.

Aby być zaczynem nadziei w rodzinach i znakiem pojednania, Ojciec Święty wskazał na ważność wychodzenia na peryferie. One muszą być przedmiotem naszej uwagi i troski.

... Kto trwa we Mnie, przynosi owoc "(Jan 15: 5)

Ujawnienie Chrystusowi naszych projektów życiowych, wartości, które poruszają nasze serca i celów określonych dla społeczności, w której żyjemy, dały nam nadzieję na to, że będziemy usłyszani i kierowani Jego Światłem.

Propozycja, aby zmobilizować cały Ruch została podjęta w tym celu, abyśmy przyjęli postawę taką jak Jego uczniowie, którzy czerpią moc z Jego słowa dla realizacji planów życiowych i misji. To sprawiło, że wyruszyliśmy do Fatimy, świadomi naszego powołania.

Gdy wybraliśmy drogę, na której Pan wskazuje na siebie w słowach "Ja jestem drogą, prawdą i życiem" (Jan 14: 6), z nadziejami i radością przeżywaliśmy dwa Synody (Nadzwyczajny w 2014 r. I Zwyczajny w 2015 r.), Gdzie zdaliśmy sobie sprawę z obaw Kościoła dotyczących "duszpasterskich wyzwań rodziny w kontekście nowej ewangelizacji".

Stało się czytelne, że temat rodziny jest nie tylko teoretycznym tematem, który trzeba studiować, ale raczej żywym i aktualnym tematem, który wskazuje na obawy dzisiejszego społeczeństwa.

Jeśli Ruch nie podejmie tych problemów lub jeżeli odsunie je na dalszy plan, bez wątpienia będziemy poddani wpływowi tak wszechobecnego indywidualizmu.

Jeśli nie będziemy dostrzegać, że życie często jest pozbawione ideałów, nie będziemy umieli ukazać społeczeństwu nowych dróg odkrywania radości, która nam towarzyszy. Nie będziemy umieli wiarygodnie ukazywać, że ta radość pochodzi od Chrystusa i jest wzmacniana łaskami sakramentu małżeństwa, które nadaje sens życiu: "trwajcie w miłości mojej" (Ew. Jana 15: 9).

Uczeń, który podejmuje misję, zarówno według papieża Franciszka jak i przez Ojca Caffarella (proroczo wyrażane), jest tym, który świadczy o działaniu Boga w nim. Nie ulega wątpliwości, że nasza misja jest przede wszystkim świadectwem chrześcijańskiego stylu życia, jaki przyjmujemy, gdy stajemy się świadkami i prorokami Jego Miłości.

Budząc i odnawiając ducha misyjnego, którego znakiem rozpoznawczym jest miłosierdzie, ERI zaproponowała duchową wędrówkę do pielgrzymki do Fatimy.

Usłyszenie głosu Boga w Jego milczeniu jest ważne. To milczenie przedłuża Słowo, w którym jesteśmy konfrontowani z samym sobą. Każde prawdziwe powołanie zaczyna się od spotkania z Jezusem, który daje nam nową radość i nową nadzieję.

Nie możemy pojmować naszego Ruchu jako banku usługowego, oferującego łaski, ale możemy wyobrazić sobie Ruch, który nie zatraci żarliwości i pilności w wypełnianiu swego powołania.

Konieczne jest kontynuowanie rozeznawania naszego charyzmatu, rozpoznanie naszego specyficznego powołania, nadanie priorytetu formacji wszystkich członków ekip, przygotowywanie ich do nowych zadań.

W najnowszej adhortacji "Gaudete et Exsultate" papież Franciszek po raz kolejny zachęca nas do poruszania się po tej drodze. Abyśmy nie pozostawiali tych, którzy są na marginesie, abyśmy nawigowali po morzu i zarzucali sieci w głębokich wodach (Łk 5,4)

Wymaga to od nas wszystkich zmiany mentalności, stawiającej nam nowe wyzwanie, które doprowadzi nas do zrozumienia, jak powinniśmy służyć Kościołowi i światu.

Wierzmy w aktualność przesłania Ruchu Equipes Notre-Dame, wskazującego na podstawowe wartości dla rodzin dzisiejszych społeczeństw. Rodziny są żywymi komórkami Kościoła na drodze do Boga.

Po głębokim rozeznaniu ERI przygotowała dokument będący wynikiem tej pracy pt. "Powołanie i misja END na progu trzeciego tysiąclecia", która próbuje odpowiedzieć na obawy odczuwalne obecnie we wszystkich regionach i Super Regionach. Kryterium oceny życia naszego Ruchu jest przede wszystkim doświadczenie duchowości małżeńskiej i dzielenie się tym bogactwem z innymi.

Rozeznanie i gościnność, rozeznanie i towarzyszenie, praktykowanie "sztuki towarzyszenia", aby być blisko słabości, to oś, którą proponujemy wszystkim w tym dokumencie, który od tej chwili jest dostępny dla wszystkich członków zespołu.

Powołani, aby potwierdzić nasz charyzmat, zarówno w małżeństwie, jak i w Ruchu, z dumą i uwielbieniem naszego założyciela, Ojca Henri Caffarela, proroka naszych czasów, czujemy, że będziemy potrafili wyjść poza granice, kiedy słuchamy pragnień Ojca i oczekiwania ludzi.

Zjednoczeni z Chrystusem, który pozwala nam służyć z odważną i apostołską gorliwością, wykorzystajmy nasz charyzmat, aby służyć innym. On zna naszą słabość i wspiera nas swoim Duchem, powtarzając ze spokojem i stanowczością: "Nie bój się"

Prośmy Pana o łaskę abyśmy nie upadali na duchu, gdy duch wymaga, abyśmy zrobili krok naprzód; prośmy o apostołską odwagę, by dzielić się Ewangelią z innymi. Nie próbujmy uczynić z naszego życia jedynie muzeum wspomnień.

W każdej sytuacji Duch Święty może uzdolnić nas do kontemplowania otaczającej rzeczywistości w świetle zmartwychwstałego Jezusa.

"W ten sposób Kościół nie będzie stał w miejscu, lecz stale będzie otwarty na Boże niespodzianki" (Gaudete et Exsultate - 139)

WNIOSKI

Drodzy przyjaciele, w tej ostatniej godzinie pragniemy pożegnać każdego z was w szczególności i przypomnieć wam, że Błogosławiona Dziewica przemówiła i znów się uśmiechnęła, nie do trójki dzieci, ale do tysięcy ludzi z całego świata.

Dla małych pastuszków, wiara była prosta i czysta i być może dlatego Pan powiedział:

„Zaprawdę powiadam wam, jeżeli nie staniecie się jak dzieci nie wejdziecie do Królestwa Niebieskiego.” (Mt 18,3)

Musimy mieć tę prostotę, aby nasza racjonalna logika nie zamknęła drzwi naszego serca.

"Widzieć i działać z miłosierdziem: to jest świętość." (Gaudete et Exsultate - 82)

Zanim odejdziemy, powierzmy się Maryi. Jest protagonistką tego cudu. W milczącej, dyskretnej, posłusznej i nieograniczonej wierności, zaoferowała nam światło, które oświeca nas ...

"Wtedy wasze światło rozbłyśnie jak zorza" (Iz 58,8)

Trzeba mieć odwagę i śmiałość małych pasterzy. Przez Maryję otrzymali od Boga orędzie nawrócenia i zbawienia, pokazując, jak słabi i pokorni mogą być odważnymi głosicielami Miłości w naszym świecie.

Świadomi naszego powołania i misji, przepelnieni Miłością Mażeńską, wyjeżdżajmy, wspomagani przez Ducha Świętego, który gwarantuje nam odnowiony i stały zapał, w głębokiej wierności Charyzmatowi Ruchu Equipes Notre Dame i Kościołowi, którego jesteśmy częścią.

Nie lękaj się dążyć wyżej, dać się miłować i wyzwolić przez Boga. (Gaudete et Exsultate– 34)

ponieważ pojednanie jest zawsze znakiem Miłości.

To and José Moura Soares